

Solen er så rød mor

Tekst: Harald Bergstedt, 1915

Melodi: Carl Nielsen, 1923

Solen er så rød, mor
og skoven blir så sort
Nu er solen død, mor
og dagen gået bort
Ræven går derude, mor
Vi låser vores gang
Kom, sæt dig ved min pude, mor,
og syng en lille sang.

Himlen er så stor, mor
med klare stjerner på
Hvem monstro der bor, mor
på stjernen i det blå?
Tror du, der er drenge, mor
der titter ned til mig?
Og tror du, de har senge, mor
og sover lissom jeg?

Hvorfor blir det nat, mor?
og kold og bitter vind?
Hør den lille kat, mor,
den mjaver og vil ind.
Mågerne og ternerne
har ingen sted at bo.
Hør, nu synger stjernerne!
De synger mig til ro.